

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 125

гр. Пловдив, 07.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в закрито заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цветан Ил. Цветков

Членове: Петко Ив. Минев
Веселина Т. Семкова

като разгледа докладваното от Веселина Т. Семкова Въззивно частно наказателно дело № 20225300600084 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.243, ал.8 НПК и същото е образувано по жалба на адв.В.В. – защитник на П.Д. – обвиняем по досъдебно производство №425/2017 г. по описа на РУ-Карлово против Определение №734/30.11.2021 г. по ЧНД №5679/2021 г. по описа на Районен съд-Пловдив, XXI н.с., с което е отменено Постановление на РП-Карлово от 31.03.2021 г. за частично прекратяване на наказателното производство по цитираното досъдебно производство касателно обвинението за престъпление по чл.232, ал.2, б.Б вр. ал.1 НК и е разпоредено веществените доказателства да се върнат на Б.С.Г., ЕГН *****. Претендира се неговата отмяна.

Пловдивският окръжен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, анализирайки същите поотделно и в тяхната съвкупност, както и в контекста на изложените в жалбата оплаквания, прие за установено следното:

Досъдебно производство № 425/2017 г. по описа на РУ Карлово при ОДМВР – Пловдив е било образувано с постановление на прокурор при Районна прокуратура – Карлово от 19.07.2017 г., като в хода му в качеството на обвиняем е бил привлечен ПЛ. М. Д.. По внесен обвинителен акт в Районен съд – Карлово обв. Д. е предаден на съд по обвинение за престъпления по чл. 209, ал. 1 НК и по чл. 232, ал. 2, б. „б“ вр. ал. 1 НК, като с Присъда №2/27.01.2020 г. по НОХД № 663/2018 г. по описа на съда същият е признат за виновен и по двете повдигнати му обвинения. С Решение №

260018/16.09.2020 г. по ВНОХД № 662/2020 г. по описа на Окръжен съд – Пловдив присъдата е отменена и делото - върнато на друг състав на съда от фазата на разпоредителното заседание. Образуваното пред този съд дело под №558/2020 г. е било прекратено и същото изпратено на ВКС за определяне на компетентен да го разгледа съд, който с надлежно определение е определил като такъв Районен съд-Пловдив. С Определение № 260186/15.02.2021 г. по НОХД № 6269/2020 г. по описа на последния съдебното производство по делото е прекратено, а делото е върнато на досъдебното производство поради констатиращи в хода му съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правата на подсъдимия.

При постановяване на обжалваното определение първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка, изложена и в прекратителното постановление:

Обв. П.Д. бил собственик на ЕТ „****.“ гр. Карлово, част от предмета на дейност на който бил ремонт на леки и товарни автомобили. Дейността, свързана с ремонта, осъществявал в гараж в гр. Карлово, обл. Пловдив, ул. „*****. През месец декември 2015 г. свид. Б.Г. закупил лек автомобил „Джип Чероки“ с рег. ****, след което забелязал, че същият губел течност - антифриз и затова решил да го закара при обв. Д., с когото били познати и знаел за местонахождението на сервиза му. Обвиняемият казал на свидетеля, че най-вероятно имало повреда в масления охладител и заявил, че ще отстрани проблема за около две седмици. На 05.01.2016 г. свид. Г.В. закарал въпросното МПС в сервиза, като обв. Д. заявил, че веднага започва ремонта. След една седмица Г.В. заедно със свид. М.Д. посетили сервиза, но на първия направило впечатление, че по автомобила му не било работено. Обвиняемият му обяснил, че на следващия ден ще започне работа по сваляне на охладителя. Свидетелят го попитал колко пари са били необходими за части, а обвиняемият му поискал сумата от 150 лева. Свидетелят Г.В. на място му предал указаната сума. След около два месеца Д. се обадил по телефона на свид. Г.В. и двамата си уговорили среща в с. Д., обл. Пловдив. Там обвиняемият казал на пострадалия, че трябвало да се сменят повдигачи на клапаните и да се шлайфа главата на двигателя на автомобила. Свид. Г. се съгласил и казал на обвиняемия да направи каквото е необходимо. След около 2-3 дни пострадалият се срещнал с обвиняемия в гр. Карлово и му дал

сумата от 100 лева в присъствието на свид. Д. за осъществяване на горепосочения ремонт. След това през месец април 2016 г. обв.Д. изпратил в сервиза на свид. В.А.К. – управител на „В.“ ЕООД, гр.Пловдив, цилиндрованата глава на двигателя на автомобила на свид.Г.В за извършване на проба за херметичност и за евентуално шлайфане на лицето на главата, тъй като не разполагал с необходимата техника и умения, за да установи дали е налице предполагащата от него повреда. В същия ден свид. К. изпълнил поръчката и върнал цилиндровата глава обратно на обвиняемия. Свид. К. установил при реализираната от него проверка, че главата на двигателя била херметична и след това се свързал с обв. Д., като му заявил, че ако имало проблем с херметичност, той бил надолу по блока на двигателя. Извършената от свид. К. диагностика струвала 25 лева. Впоследствие обв. Д. изпратил на свид. К. и моторния блок на процесния автомобил. Последният извършил ремонт на главата на моторния блок за сумата от 286 лева, за което била издадена фактура, а по-късно тя била заплатена от обвиняемия. След това обв.Д. отишъл в с. Д. при свид. Г.В и му поискал сумата от 250 лева за извършения ремонт от страна на свид. К.. Г.В му дал само 200 лева, защото нямал повече пари в себе си. В следващите дни свид. Г.В звънял многократно на обвиняемия, но последният му давал различни обяснения защо не бил извършен ремонтът на автомобила. При един от разговорите им обв.Д. поискал сумата от 80 лева за профилактика. Тъй като свид. Г.В бил на работа в този момент, той изпратил свид. Р.С., който занесъл поисканата сума на обвиняемия. В края на месец април-началото на месец май 2016 г. обв.Д. се обадил по телефона на свид. Г.В и му поискал сумата от 250 лева за смяна на гарнитурата на двигателя на автомобила. Последният дал исканата сума, а обвиняемият му заявил, че след два-три дни автомобилът ще е ремонтиран. Д. закупил нова гарнитура на двигателя на автомобила и я монтирал. Това било забелязано и от свид. В. К. при последващото изпращане на двигателя за проверка на цилиндровите втулки от блока на двигателя. Сменената гарнитура струвала около 250-300 лева. След като сменил гарнитурата на двигателя, обв. Д. сменил маслото на двигателя, масления филтър и повдигачите на двигателя. Впоследствие се обадил на свид. Г.В и му заявил, че автомобилът е ремонтиран. Пострадалият отишъл в сервиза на обвиняемия и видял, че автомобилът му бил пред сервиза и работел. Направило му впечатление, че от ауспуха излизал много пушек, но обвиняемият обяснил, че

така се изчиствали колекторите и автомобилът щял да се оправи. Свидетелят Г.В. взел МПС-то и отишъл в бензиностанция „Шел“ в град Карлово, за да зареди гориво. По пътя светнала лампата за маслото. Г.В. спрял и изгасил автомобила. Обадил се на обвиняемия и му разказал какво се е случило, а той му отговорил да не се притеснява, да запали колата и да му я докара обратно в сервиза. След като Г.В. върнал автомобила обратно в сервиза на обвиняемия, последният му заявил, че това не било проблем, било от някакъв датчик. Казал на пострадалия да кара така автомобила на негова отговорност, но последният не се съгласил и настоял автомобилът да бъде поправен, като го оставил отново пред сервиза на обв.Д.. След това последният се обадил отново на свид.К. и му казал, че ще му изпрати цилиндровия блок, за да извади цилиндровите втулки и да ги изпробва за херметичност и да шлайфа лицето на блока. Това действие било предприето от обв. Д., тъй като той не разполагал с необходимата техника и знания, за да констатира и отстрани предполагаемите повреди. През месец май 2016 г. обв.Д. занесъл на свид. К. цилиндровия блок на двигателя. К. и колегите му установили, че два броя от цилиндровите втулки имали пробиви и били негодни за употреба. Свид. К. се обадил на обв. Д., обяснил му какво е констатирал и му казал, че трябва да се купят нови втулки. К. извършил проверка в „*****“ и установил, че четирите втулки стрували около 800 лева. За да бъде отстранен установеният проблем, следвало да се сменят четирите втулки, защото такава била технологията на ремонта. Свид. К. казал на обв. Д., че трябва да се свърже със свид.Г.В, за да се реши дали да се извършва ремонт. Обвиняемият обяснил, че бил разговарял с Г.В, но той отказал да предоставя повече средства. Свид.К. многократно провел разговори с обв. Д., но така й не било взето решение относно ремонта на моторния блок. Поради тази причина свид. К. взел от обв. Д. телефонния номер на свид. Г.В и се свързал с него. Това за първи път се случило през месец януари 2017 г. При разговорите между двамата свид. Г.В. заявил на свид. К., че вече бил дал на обв. Д. около 800 лева за ремонта на автомобила. Свид. К. отговорил, че няма как за сумата от 800 лева да бъде извършен въпросният ремонт, свързан със смяна на цилиндровите втулки. Тогава свид. Г.В. казал, че след като вече бил дал сумата от 800 лева на обв. Д., то последният трябвало да се оправи. След това свидетелите К. и Г.В. провели още един разговор, в който последният заявил, че се намира в болница и разговорът бил прекратен. През месец юни 2017 г. със свид. Г.В. се

свързали от телевизионното предаване „Господари на ефира“ и му казали, че искали да направят репортаж за обв. Д.. Репортерите поискали пострадалият отново да отиде в сервиза на обв. Д., за да установи дали двигателят на автомобила му бил ремонтиран и поставен на превозното средство. В края на месец юни 2017 г. свид. Г.В. отишъл в сервиза на обв.Д. и там последният отново обещал да ремонтира автомобила до няколко дни. Казал, че тъкмо карали блока на двигателя от гр.Пловдив и само трябвало да се сложи. Това не отговаряло на обективната действителност, поради факта че цилиндровата глава и цилиндровият блок на автомобила били в сервиза на свид. К.. На 14.07.2017 г. свид. Г.В. и репортерите на предаването отишли в сервиза на обв. Д. и той обещал, че до десет дни автомобилът щял да бъде ремонтиран. На 15.07.2017 г. на телефона на пострадалия се обадил В.Б., който живеел в с. Д. срещу къщата на бабата на пострадалия. Съобщил му, че автомобилът му бил на улицата пред къщата на баба му. Свид. Г.В. помолил Б. да отиде и да провери дали автомобилът имал двигател. След известно време Б. се обадил отново на Г.В. и му казал, че автомобилът нямал двигател и контактни ключове. Тогава пострадалият се обадил на журналистите от предаването „Господари на ефира“ и заедно с тях след няколко дни отишъл да прегледа автомобила. Двигателят му липсвал, а до задната седалка бил оставен радиаторът и други дребни части. Ключът за запалване също липсвал. На следващия ден 16.07.2017 г. в дома на свид.Г.В. в гр. Карлово около 21:30 часа дошъл обв.Д. и Г.В. го попитал защо е закарал автомобила в с. Д., защо не бил сглобен и защо бил излъгал, че блокът на двигателя щял да пристигне от гр. Пловдив, а автомобилът щял да бъде ремонтиран. Обвиняемият му отговорил, че се притеснявал да не му затворят сервиза. Казал му още, че бил взел нов двигател за автомобила и ако му заплатял сумата от 750 лева, щял да му го монтира. Д. обещал, че до вторник щял да се обади на свид. Г.В., за да вземат новия двигател. В сряда пострадалият се обадил на обвиняемия и последният го попитал къде се намира. Г.В. му отговорил, че е в дома си. Обвиняемият отвърнал, че щял да дойде до тях след малко. След това повече не му се обадил.

Така развитото се наказателно производство е прекратено частично с Постановление от 31.03.2021 г. на прокурор при РП – Пловдив относно повдигнатото на обв.Д. обвинение за престъпление по чл.232, ал.2, б. „б“ вр. ал. 1 НК, доколкото е счетено, че у същия липсва умисъл за извършеното

престъпление, тъй като макар и с големи закъснения, то е предприел действия по извършване на възложения му ремонт съобразно компетенциите си, извършил е всичко според своите възможности за изпълнението на поръчката. Ремонтът не бил осъществен докрай и повредите в автомобила не били отстранени, но това се дължало до голяма степен и на поведението на пострадалия, който е отказал да заплати необходимата сума за нови части и довършването на ремонта.

Във връзка с така изложената фактология, първоинстанционният съд е констатирал липсата на мотиви и доказателствен анализ във връзка с налични съществени доказателствени противоречия, както и игнорирането на доказателствени източници; неналични ясни изводи относно подлежащи на изясняване факти, както и липсващо подвеждане на установените факти под състава на посегателството по чл.232, ал.1 б.„б“ вр. ал.1 НК, което е довело до отмяна на прекратителното постановление.

Недоволен от съдебния акт е останал защитникът на обвиняемия адв.В.В., депозирал жалба срещу същия в законоустановения срок, във връзка с която е постъпило и възражение от повереника на пострадалия Г.В. Като изхождаща от легитимирано лице и в срок, жалбата е допустима, но разгледана по същество – неоснователна поради следните съображения:

Очевидно в края на 2015 г. свид.Г.В се е сдобил с употребяван лек автомобил „Джип Чероки“, за който в последствие установил, че бил неизправен. Доколкото не разполагал с познания за отстраняване на повредата, обърнал се за помощ към своя дългогодишен познат обв.Д., занимаващ се професионално с ремонт на МПС-та. При първоначалния оглед на автомобила последният счел, че най-вероятно се касае за повреда в масления охладител, която могъл да отстрани. Несъмнено в хода на продължилите значителен период от време ремонтни дейности са били констатирани различни проблеми по двигателя на МПС-то, което наложило закупуването на части втора употреба, извършване на някои от ремонтните дейности и от друго компетентно лице - свид.В. К., разполагащ с наличната техника. Несъмнено в началото на януари 2016 г., когато джипът е оставен в сервиза на обв.Д., повредите по двигателната му система не са били очевидни, а констатирани последователно, като са полагани грижи за отстраняването им, включително и чрез външни лица, както беше посочено. Ясно е, че

изначално обв.Д. не се е ангажирал нито с даването на точна диагностика относно повредата, доколкото установяването ѝ е изисквала разглобяването на самия двигател и извършване на необходимите в тази насока проби, нито със срок за отстраняването ѝ. Действително свид.Г.В е настоявал за по-бързото отремонтване, за да ползва новозакупения автомобил, поради което е посещавал често сервиза на обв.Д. с оглед проконтролиране на услугата, за която бил ангажирал последния. Явно въпросната ремонтна дейност е изисквала време, доколкото не една, оказва се, е била наличната повреда в МПС-то; за отстраняването на някои от установените такива е бил ангажиран и друг сервиз - този на свид.К., а и необходими били и парични суми било за заплащане на този друг сервиз, било за закупуване на резервни части. Ето защо и липсвала изначално установена цена на възложената на обв.Д. услуга по ремонта. Реално същият не е реализиран докрай, тъй като дадените от пострадалия финансови средства не достигали за заплащане на необходимите резервни части втора употреба, за издължаване дължимите суми на другия сервиз и то без да бъде калкулиран вложеният от обв.Д. труд.

В подкрепа на изложената фактология са инкорпорираните по делото гласни доказателствени източници. Правилно е становището, че поведението на обвиняемия не изпълва фактическия състав на класическата измама поради липсата на измамливо намерение у същия, но поставя се въпросът, в рамките на инкриминирания период налична ли е осъществена в пълна степен - изцяло, услуга касателно възложения ремонт на лек автомобил „Джип Чероки“. Положителен отговор на този въпрос оказва се е дал самият прокурор, доколкото е приел, че след смяна на гарнитурата на двигателя, маслото, масления филтър и повдигачите, обв.Д. се е обадил и съобщил на пострадалия, че автомобилът му бил ремонтиран, но след като Г.В пристигнал в сервиза, то по същия все още съществували неотстранени неизправности, сигнализирани със задействания се в следствие на таблото датчик за маслото. Така приетото за установено не е въобще анализирано дали осъществява състава на търговската измама, като същевременно в пълно противоречие с приетото, е счетено, че въпросният ремонт не бил осъществен докрай поради липсващо съдействие от страна на Г.В за заплащане на необходимата за това сума, което съвсем прецизно първостепенният съд е констатирал. Същевременно оказва се, че горният извод по фактите прокурорът е формирал единствено въз основа на показанията на свид.Г.В,

игнорирайки дадените в тази насока обяснения от страна на обв.Д., заявил, че самият пострадал е настоявал да си прибере автомобила въпреки предупреждението на обвиняемия, че имало проблем с маслената система, като същевременно липсва мотивировка защо тази част от обясненията не са обсъдени и анализирани. Констатираната необоснованост на прокурорския акт налага извършване на законосъобразна оценка на събраните до момента доказателствени източници, в частност обясненията на обвиняемия и показанията на свид.Г.В в цитираните части касателно въпросните факти. Очевидно от изисканата справка от ТД на НАП-Пловдив не се установява при обвиняемия да са полагали труд други лица по силата на сключени трудови договори към инкриминирания период, но както в свидетелските показания на самия пострадал, така и в обясненията на Д. се споменава за такива помощници в сервиза му. Гореизложеното налага извършване на допълнителни разпити на пострадалия, съотв. на обвиняемия, в случай че последният желае да даде обяснения, с оглед изясняване на изброените от първостепенния съд обстоятелства, изчерпателно изброени на стр.13-14 от съдебния акт. В хода им следва да бъде установено и дали при реализираните контакти между двамата са присъствали и други лица, включително и трудовоангажирани в сервиза на Д., като при налични такива, същите следва да бъдат разпитани относно възприятия касателно проведените разговори между пострадалия и обвиняемия по отношение ремонта на горецитираното МПС и реализирането му. Въз основа на наличните вече доказателствени източници и допълнително събраните такива при констатация за все още налично съществено противоречие следва да бъде извършена преценка налага ли се поставянето на Г. и Д. в режим на очна ставка за отстраняването му. Едва след това държавният обвинител, интерпретирайки събраната доказателствена маса, следва да изложи съответстваща на същата фактология, ведно с аргументирано становище относно кредитирането на доказателствени източници. Вече приетото за установено следва да бъде подведено под фактическия състав на посегателството, от което пострадал е свид.Г.В, и направен извод поведението на обвиняемия съставомерно ли е по чл.232, ал.2, б.„б“ вр. ал.1 НК, доколкото напълно споделим е изложеният възглед за липса на осъществено деяние по основния състава на измамата, както коректно е посочил и първостепенният съд.

Както бе вече отбелязано, част от изложената от прокурора и цитирана

по-горе фактология, е приета за несъмнено установена единствено въз основа на свидетелските показания на Г.В, при игнориране обясненията на Д., без да се посочи защо това е сторено. Същевременно въпреки така приетото касателно отремонтирания автомобил, е счетено, че ремонтът не бил осъществен поради липса на оказано съдействие от страна на пострадалия за довършването му. В този смисъл наличното противоречие между приети за установени факти и направен правен извод е очевидно, поради което неоснователно се явява възражението в жалбата, че прокурорът ясно бил изразил тезата си за липса на извършено престъпление. Събирането на допълнителни доказателства се налага за установяване именно точното съдържание на проведения между пострадал и обвиняем разговор касателно ремонта на лекия автомобил преди вземането му от Г.В, за да се изясни въобще връщано ли е въпросното МПС на Г.В като поправено, респ. последният ли е настоявал да го вземе въпреки все още незавършилия ремонт и проблем с маслената система. Едва тогава би могъл да се направи обоснован извод дали въпросният проблем е нововъзникнал. Ето защо съвсем несъстоятелно се изтъква от защитата, че обв.Д. е бил заявил отремонтирането на колата, а след това се е появил нов проблем с маслото, поради което и прибързана се явява преценката констатираната неизправност нововъзникнала ли е или е била налична при предаването на автомобила.

Предвид горните съображения въззивният съд намира за законосъобразен и обоснован направения в протестиращия акт извод за незаконосъобразност на прекратителното постановление. Едва след събиране на допълнителни доказателствени източници и извършване на законосъобразен и обоснован цялостен анализ на събраната доказателствена маса, без игнориране на части от същата, следва да бъде направен извод съставомерно ли е поведението на обв.Д. по чл.232, ал.2, б.“б“ вр. ал.1 НК. Незаконосъобразният такъв към настоящия момент налага потвърждаване на протестираното определение.

По изложените съображения и на осн. чл.243, ал.8 НПК Пловдивският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение №734/30.11.2021 г. по ЧНД
№5679/2021 г. по описа на Районен съд-Пловдив, XXI н.с.

Определението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____